

JUBILEU EXTRAORDINARI DE LA MISERICÒRDIA

PAPA FRANCESC

AUDIÈNCIA JUBILAR

Dissabte, 12 de novembre de 2016

Misericòrdia i inclusió

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

En aquesta darrera audiència jubilar del dissabte, voldria presentar un aspecte important de la misericòrdia: *la inclusió*. Déu, de fet, en el seu disseny d'amor, no vol *excloure* ningú, sinó que vol *incloure* tothom. Mitjançant el baptisme, per exemple, ens fa fills seus en Crist, membres del seu cos que és l'Església. I nosaltres, cristians, som convidats a utilitzar el mateix criteri: la misericòrdia és aquella manera d'actuar, aquell estil amb què intentem incloure els altres en la nostra vida, evitant de tancar-nos en nosaltres mateixos i en les nostres seguretats egoistes.

En el fragment de l'Evangeli de Mateu que hem just escoltat, Jesús adreça una invitació realment universal: «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (11,28). Ningú no és exclòs d'aquesta crida, perquè la missió de Jesús és revelar a cada persona l'amor del Pare. Depèn de nosaltres obrir el cor, fiar-nos de Jesús i acollir aquest missatge d'amor que ens fa entrar en el misteri de la salvació.

Aquest aspecte de la misericòrdia, la *inclusió*, es manifesta obrint els braços per acollir sense excloure, sense classificar els altres per la condició social, la llengua, la raça, la cultura, la religió: davant nostre són només persones per estimar com les estima Déu. Tothom qui trobo a la meua feina, al meu barri, és una persona per estimar com l'estima Déu. «Però aquest és d'aquell país, d'aquell altre, d'aquesta religió, d'aquella altra... És una persona que Déu estima i jo l'he d'estimar.» Això és *incloure*, i això és la *inclusió*.

Quantes persones cansades i afeixugades trobem cada dia! Pel carrer, als serveis públics, als ambulatoris mèdics... La mirada de Jesús es fixa en cadascun dels nostres rostres, fins i tot ho fa a través dels nostres ulls. I el nostre cor, com és? És misericordiós? I la nostra manera de pensar i d'actuar, és *inclusiva*? L'Evangeli ens crida a reconèixer en la història de la humanitat el disseny d'una gran obra d'inclusió, que, respectant plenament la llibertat de cada persona, de cada comunitat, de cada poble, crida tothom a formar una família de germans i germanes, en la justícia, en la solidaritat i en la pau, i formar part de l'Església, que és el cos de Crist.

Com en són, de certes, les paraules de Jesús que inviten tots els qui estan cansats i afeixugats a caminar cap a ell per a trobar repòs! Els seus braços oberts a la creu demostren que ningú no és exclòs del seu amor i de la seva misericòrdia. L'expressió més immediata amb què ens sentim acollits i inserits en ell és la del seu perdó. Tots tenim necessitat de ser perdonats per Déu. I tots tenim necessitat de trobar germans i germanes que ens ajudin a caminar vers Jesús, a obrir-nos al do que ens ha fet a la creu. No hi posem obstacles! No excloquem ningú! Més aviat, amb humilitat i simplicitat, fem-nos instrument de la misericòrdia inclusiva del Pare. La misericòrdia inclusiva del Pare: és així. La santa mare Església prolonga en el món la gran abraçada de Crist mort i ressuscitat. Fins i tot en aquesta plaça, amb la seva columnata, expressa aquesta abraçada. Deixem-nos implicar en aquest moviment d'inclusió dels altres, per a ser testimonis de la misericòrdia amb què Déu ha acollit i acull cadascun de nosaltres.